AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

angli ñopinuerunt excellentiã sapientiũ beatę q; utq; ꝗ.peul du
bio ñ ñ ęna ē. eternitatisq; suę certa atq; secura. ſ; rationale uitã hicꝰ
insipientẽ sic habent. ut eã ñ possint amittere nec si uelint. Quatenꝰ
aũt quã peccassent illius sapientię fuerunt participes diffinire quis
potꝰ. Inerꝰ tamẽ participationꝰ ęquales fuisse istos, q propta uere plenę
q; beati sunt. qm̃ neq; qm̃ de suę beatitudinis ęternitate fallunt. quo m̃
dicturi sumꝰ. Quõ si equales inea fuissent eiã isti in eꝰ ęternitate man
sissent partẽ beati. quia partẽ certi. Neq; enim sic̃ uita qm̃diuciũq; fu
erit. ita ęna uita uenerit dici poterit si finẽ habitura sit. Siq; de uita
tantũm̃ uiuendo. ęterna v finẽ non habendo nominata ē. Qua ppt̃
quã uis ñ quiq; ęternum ē uiuo beatũ sit. dr enim eiã penalis ignis
eternus. tamen si uere pfecte q; beata uita ñ ñ ęterna ē. non erit
talis istꝰ qndo q; desitura. ępterea non ęna siue id sciret siue
nesciens aliud putaret. quia scientes timor nesciens error
beatos ee utq; ñ sinebat. Si aũt hoc ita nesciebant ut falsis incertisue
ñ fiderent. ſ; utrũ sempiternũ an qndoq; finẽ habituru eet bonũ suũ
in neutra partẽ firma assensione ferrent. ipsa de tanta felicitate
cunctatio. tandẽ beatę uitę plenitudinẽ quã in scis anglis ee cre
dimus ñ habebat. Neq; enim beatę uitę uocabulũ ita ꝛtrahimus
ad quasdã significationis angustias ut solũ dm̃ dicam beatũ. qui
tamẽ ita uere beatꝰ ē. ut maior beatitudo ee non posset. Inciuꝰ com
paratione qd angli beati s̃ quadã sua summa beatitudine qm̃ita
ee in anglis potest. quod aũt quantũ ē.

Nec ipsos tamẽ qd attinet ad rationale uel intellectuale creatam
beatos nuncupandos putam. Quis enim primos illos homines in pa
radiso negare audeat beatos fuisse aũ peccatũ. qm̃ uis sua beati
tudo qm̃ non diuturna ul utrũ ęna eet incerta. Essꝰ aũt ęna
nisi peccassent. cũ hodie non impudentẽ beatos uocem. quos uidem
iuste ac pie cũ spe futurę immortalitatis hanc uitã ducere sine ci
minę uastantẽ. ē scientiã. facile impetrantes peccatis hui infirmi
tatis diuinã miam. Qui licꝰ de suę pseuerantię pmio certi sint. de
ipsa tamẽ pseuerantia sua repiuntur incerti. Quis enim hominum
se mactione proiectuq; iustitię pseuerature scit. ñ aliq reuelatio
ne ab illo fit certus. qui de hac re iusto latentiq; iudicio ñ omnes
instruit. ſ; neminẽ fallit. Quantũ itaq; pertinet ad delectationẽ psentis
boni. beatior erat primꝰ homo in paradiso qm̃ q̃libet iustꝰ in hac
infirmitate mortali. Quantũ aũt adspẽ futuri beatior q̃libet
in quibꝰlibet cruciatibꝰ corporis cui ñ opinione ſ; certa ueritate